

**Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого
Полтавський юридичний інститут
Кафедра кримінального права та кримінально-правових дисциплін**

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО
ДОКАЗУВАННЯ»**

Рівень вищої освіти – другий (магістерський) рівень
Ступінь вищої освіти – магістр
Галузь знань – 08 «Право»
Спеціальність – 081 «Право»
Освітня програма/спеціалізація – «Право»
Статус дисципліни – вибіркова
Рік набору – 2019, 2020

Робоча програма навчальної дисципліни «Теорія і практика кримінального процесуального доказування» для студентів другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 08 «Право» спеціальності 081 «Право» освітньої програми «Право» Полтавського юридичного інституту Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого. Полтава: Полтавський юрид. ін.-т Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, 2019. 22 с.

Розробник:

Тітко Іван Андрійович – завідувач кафедри кримінального права і кримінально-правових дисциплін, доктор юридичних наук, проф.

Гарант освітньої програми:

Криницький Ігор Євгенович – завідувач кафедри цивільного, господарського і фінансового права, доктор юридичних наук, професор, старший науковий співробітник

Затверджено на засіданні кафедри кримінального права і кримінально-правових дисциплін (протокол № 1 від 30 серпня 2019 р.)

Дата оновлення – 28 серпня 2020 року

(протокол № 1 засідання кафедри кримінального права і кримінально-правових дисциплін від 28 серпня 2020 року)

Завідувач кафедри _____ І.А. Тітко

Зміст

1. Опис навчальної дисципліни.....	4
2. Очікувані результати навчання.....	5
3. Програма навчальної дисципліни.....	7
4. Обсягі структура навчальної дисципліни.....	10
5. Теми лекційних і практичних занять.....	11
5.1. Теми лекційних занять.....	11
5.2. Теми практичних занять.....	11
6. Форми педагогічного контролю, засоби та критерії оцінювання результатів навчання	12
7. Інформаційне забезпечення навчальної дисципліни.....	21

1. Опис навчальної дисципліни

Робоча програма навчальної дисципліни «Теорія і практика кримінального процесуального доказування» розроблена відповідно до освітньо-професійної програми «Право» підготовки магістрів зі спеціальності 081 «Право» галузі знань 08 «Право».

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, рівень освіти	Дидактична структура навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів - 4,0	Галузь знань – 08 «Право» Спеціальність – 081 «Право» Освітньо-професійна програма «Право» Рівень освіти – другий (магістерський)	Вибіркова	Вибіркова
Модулів – 4		Рік підготовки: 1-й	Рік підготовки: 1-й
		семестр	семестр
Загальна кількість годин - 120		1-й	1-й
		Лекції	Лекції
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2,5 самостійної роботи студента – 5,0		18 год.	4 год.
		Практичні заняття	Практичні заняття
		22 год.	2 год.
		Самостійна робота	Самостійна робота
		80 год.	112 год.
	Види контролю: поточний контроль; підсумковий контроль знань (іспит)	Види контролю: поточний контроль; підсумковий контроль знань (іспит)	

Мета навчальної дисципліни «Теорія і практика кримінально-процесуального доказування» – набуття студентами здатності розв’язувати складні задачі і проблеми у сфері доказового блоку кримінального процесуального права, що передбачає проведення різноманітних досліджень та/або здійснення інновацій й характеризується невизначеністю умов і вимог.

Завдання:

– формування у студентів спеціалізованих концептуальних знань у сфері теорії і практики кримінально-процесуального доказування, що включають сучасні наукові здобутки у цій галузі, котрі є основою для оригінального мислення та проведення досліджень у вказаній сфері;

– набуття студентами спеціалізованих умінь/навичок розв’язання проблем, котрі виникають при збиранні, перевірці та оцінці доказів у кримінальному провадженні;

– опанування здатності інтегрувати знання, набуті у процесі вивчення цієї та навчальних дисциплін «Кримінальний процес», «Процесуальні документи у кримінальному провадженні», «Кримінальне право», «Основи доказування у кримінальному провадженні», «Теорія і практика досудового розслідування», «Адвокат у кримінальному провадженні» й розв’язувати складні задачі у мультидисциплінарних контекстах;

– оволодіння здатністю розв’язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності, зокрема щодо: застосування набутих теоретичних знань та сформованих практичних навичок щодо специфіки збирання, перевірки та оцінки доказів у кримінальному провадженні; здійснення кримінального процесуального

доказування на різних стадіях та в окремих провадженнях кримінального процесу; особливостей окремих джерел доказів;

– формування у студентів знань та умінь, необхідних для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою генерування нових знань у питаннях доказового кримінального процесуального права.

Пререквізити: «Кримінальний процес», «Криміналістика», «Основи доказування у кримінальному судочинстві», «Процесуальні документи у кримінальному провадженні», «Теорія та практика досудового розслідування», «Адвокат у кримінальному провадженні».

Кореквізити: «Методика розслідування окремих видів кримінальних правопорушень».

Постреквізити: «Відшкодування шкоди, завданої кримінальним правопорушенням», «Криміналістичні експертизи», «Заходи забезпечення кримінального провадження», «Стратегія і тактика захисту у кримінальному провадженні».

Мова навчання – українська.

2. Очікувані результати навчання з дисципліни

У результаті засвоєння навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен демонструвати наступні результати навчання:

- сформувати поняття та зміст основних категорій доказового кримінального процесуального права;
- систематизувати втілення основних сучасних правових доктрин, цінностей та принципів функціонування права при здійсненні доказування у кримінальному провадженні;
- проаналізувати способи збирання доказів стороною обвинувачення та стороною захисту та вплив їх специфіки на формування доказового матеріалу;
- досягти засвоєння особливостей збирання, перевірки та оцінки окремих джерел доказів;
- інтерпретувати кримінальні процесуальні норми доказового права;
- застосовувати положення доказового права на практиці;
- пояснити практику реалізації норм доказового кримінального процесуального права;
- визначити правову позицію щодо збирання, перевірки та оцінки доказів на різних стадіях кримінального процесу;
- пропонувати проекти правозастосовних актів, якими вирішуються питання щодо збирання, перевірки та оцінки доказів у кримінальному провадженні;
- прогнозувати результат впливу проектів нормативно-правових актів на правовідносини в сфері кримінального процесуального доказування.

Навчальна дисципліна забезпечує набуття студентами результатів навчання, визначених освітньо-професійною програмою «Право», а саме:

Загальних компетентностей (ЗК):

- ЗК-1. Здатність до критичного осмислення суспільних та галузевих процесів та явищ.
- ЗК-2. Здатність застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях.
- ЗК-3. Здатність формулювати особисту думку та доказово її представляти.
- ЗК-4. Здатність приймати обґрунтовані рішення.
- ЗК-5. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.
- ЗК-6. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
- ЗК-7. Здатність до безперервної самоосвіти та самовдосконалення.
- ЗК-8. Здатність до інноваційної діяльності.
- ЗК-9. Здатність здійснювати дослідження.
- ЗК-11. Здатність спілкуватися на професійні теми із представниками інших професійних груп.

ЗК-12. Здатність до міжособистісного та інтерактивного спілкування.

ЗК-13. Уміння шукати й використовувати різні джерела інформації.

ЗК-14. Навички роботи в комп'ютерних мережах та використання програмних засобів.

Спеціальних (фахових, предметних) компетентностей (СК):

СК-1. Здатність аналізувати правові проблеми та формувати правові позиції.

СК-2. Здатність виявляти проблеми правового регулювання і пропонувати належні способи і процедури їх вирішення, включаючи подолання юридичної невизначеності.

СК-3. Здатність діяти відповідно до принципів верховенства права та законності.

СК-4. Здатність ухвалювати рішення у ситуаціях, що вимагають системного, логічного та функціонального тлумачення правових норм, а також знання практики їх застосування.

СК-5. Поглиблене розуміння методології тлумачення та особливостей застосування інститутів публічного, приватного та кримінального права.

СК-6. Здатність визначати факти, належні та прийнятні для юридичного аналізу ситуації.

СК-7. Здатність критично оцінювати ефективність представництва та захисту прав та інтересів клієнтів і підвищувати рівень своєї професійної діяльності, включаючи визначення напрямку для підвищення кваліфікації та професійного навчання впродовж життя.

СК-9. Здатність застосування міждисциплінарного підходу в оцінці правових явищ та правозастосовній діяльності.

СК-10. Розуміння стандартів професійної незалежності та відповідальності правника та здатність утверджувати етичні стандарти правничої діяльності.

СК-12. Здатність застосовувати Європейську конвенцію з прав людини та основоположних свобод і прецедентну практику Європейського суду з прав людини.

СК-14. Здатність проведення порівняльно-правових досліджень

СК-15. Здатність доносити до фахівців і нефахівців у сфері права інформації, ідей, проблем, рішень, власного досвіду та аргументації.

СК-17. Здатність самостійно готувати проекти актів правозастосування, включаючи вимоги щодо їх законності, обґрунтованості та мотивованості.

СК-18. Здатність використовувати міждисциплінарні знання для вирішення правового завдання.

СК-19. Уміння розв'язувати складні задачі і проблеми у професійній діяльності.

Програмних результатів навчання (ПРН):

ПРН-1. Давати кваліфіковану оцінку чинного законодавства і правозастосовної практики з позицій принципів верховенства права та законності.

ПРН-2. Використовувати правові позиції Європейського суду з прав людини.

ПРН-3. Використовувати сучасні іноземні та вітчизняні механізми захисту прав людини.

ПРН-4. Оцінювати правильність використання юридичної термінології і демонструвати вільне володіння юридичною технікою.

ПРН-5. Описувати перспективи і основні тенденції розвитку юриспруденції в Україні та провідних країнах світу.

ПРН-6. Документально оформлювати прийняте рішення по юридичній справі

ПРН-7. Демонструвати здатність генерувати нові ідеї та використовувати сучасні технології у наданні правничих послуг.

ПРН-8. Обґрунтовувати правову позицію на різних стадіях правозастосування.

ПРН-9. Застосовувати різноманітні способи усунення прогалин в законодавстві.

ПРН-10. Самостійно готувати проекти актів правозастосування у різних сферах професійної діяльності

ПРН-11. Створювати проекти нормативних правових і правозастосовних актів з урахуванням правил юридичної техніки і новітніх тенденцій вітчизняної та іноземної правотворчості.

- ПРН-12. Здійснювати юридичну кваліфікацію в нестандартних ситуаціях
- ПРН-13. Демонструвати основні правила і принципи створення наукових текстів професійної спрямованості.
- ПРН-14. Самостійно формулювати актуальну наукову проблему і пропонувати наукові шляхи її вирішення.
- ПРН-15. Використовувати в професійній діяльності основні методи наукового пізнання.
- ПРН-16. Використовувати іноземні юридичні інформаційні ресурси.
- ПРН-17. Здійснювати самостійне наукове дослідження з актуальної юридичної тематики із використанням сучасних наукових методів.
- ПРН-18. Здійснювати презентацію свого дослідження з правової теми, застосовуючи першоджерела та прийоми правової інтерпретації складних комплексних проблем, що постають з цього дослідження.
- ПРН-19. Створювати робочу групу (команду) для реалізації проекту, оптимально визначати функції окремих членів команди, створювати умови для вироблення загального командного рішення (реалізації проекту).

3. Програма навчальної дисципліни

МОДУЛЬ 1. ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДОКАЗУВАННЯ

Зміст модуля

Тема 1. Поняття доказів. Процес доказування.

Доказове право і його місце в кримінальному процесі. Теорії доказів: теорія формальних доказів, теорія оцінки доказів за внутрішнім переконанням. Пізнавальний та посвідчувальний аспекти кримінального процесуального доказування.

Розробка у теорії доказування науково-практичних рекомендацій до тлумачення та застосування норм доказового права. Урахування правозастосовної практики у наукових дослідженнях.

Генезис поняття доказів в науці кримінального процесу. Загальна характеристика процесуальних джерел доказів. Класифікація доказів. Характеристика класифікаційних груп доказів: прямі, непрямі; обвинувальні, виправдувальні; первинні, похідні; особисті та ті, що містяться в предметах та документах. Практичне значення класифікації доказів для доказування у кримінальному провадженні.

Поняття предмета доказування в кримінальному провадженні. Характеристика обставин, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні (загальний предмет доказування). Специфіка предмету доказування в окремих кримінальних провадженнях. Обставини, що не підлягають доказуванню в кримінальному провадженні (загальновідомі та преюдиціальні факти; факти, що презюмуються; визнані факти).

Поняття меж доказування. Співвідношення предмета і меж доказування. Процес доказування та його структура. Загальна характеристика елементів процесу доказування: збирання (закріплення), перевірка, оцінка. Стандарти кримінального процесуального доказування.

Суб'єкти доказування. Доктрина «сприяння захисту» (*favor defensionis*) та процес доказування. Теорія «асиметрії доказування».

Способи збирання доказів стороною обвинувачення. Способи збирання доказів стороною захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.

Поняття, особливості, мета та способи перевірки доказів, суб'єкти, які її здійснюють. Перевірка доказів як необхідна умова формування їх сукупності.

Зміст та основні положення оцінки доказів. Суб'єкти, які її здійснюють, та правові наслідки оцінки ними доказів. Внутрішнє переконання та його роль в оцінці доказів.

Тема 2. Правові властивості доказів

Належність, допустимість, достовірність та достатність доказів, як їх властивості.

Поняття належності доказів. Прикладні проблеми забезпечення належності доказів.

Поняття, сутність, юридична природа допустимості доказів. Місце та значення інституту допустимості доказів у сучасному кримінальному процесуальному праві та правозастосовчій діяльності. Розвиток теоретичних та нормативних основ інституту допустимості доказів. Проблеми законодавчого регулювання допустимості доказів. Система критеріїв допустимості доказів. Питання допустимості доказів у практиці ЄСПЛ.

Визнання доказів недопустимими як результат їх оцінки. Підстави визнання доказів недопустимими, їх класифікація. Доктрина «плодів отруєного дерева», її практичне застосування. Провокація вчинення злочину як підстава визнання доказів недопустимими. Критерії відмежування провокації вчинення злочину від негласної діяльності з його контролю. Загальний порядок визнання доказів недопустимими. Порядок визнання доказів очевидно недопустимими. Суб'єкти прийняття процесуального рішення про визнання доказів недопустимими. Наслідки визнання доказів недопустимими. Недопустимість доказів у країнах англо-саксонської та романо-германської правової сім'ї (порівняльно-правовий аспект). Визнання доказів недопустимими в практиці ЄСПЛ.

Поняття достовірності доказів. Критерії достовірності: достовірність джерела, достовірність методу, достовірність доказу в межах системи доказів.

Поняття достатності доказів. Проблема визначення достатності доказів під час прийняття кримінальних процесуальних рішень.

МОДУЛЬ 2. ПОКАЗАННЯ ТА РЕЧОВІ ДОКАЗИ

Зміст модуля

Тема 3. Показання

Поняття показань, їх відмінність від пояснень. Показання свідків, їх предмет, значення та оцінка. З'ясування достовірності показань свідка. Особи, які не можуть бути допитані як свідки в кримінальному провадженні. Процес формування показань свідків, його етапи. Об'єктивні та суб'єктивні чинники, які впливають на формування показань свідка та їх значення під час оцінки показань. Перевірка та оцінка показань свідка. Показання неповнолітнього свідка. Показання особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння, передбачене КК України, у стані неосудності або захворіла на психічну хворобу після вчинення злочину.

Показання потерпілого, їх предмет, значення, перевірка та оцінка.

Показання експерта, їх предмет, особливості, значення, перевірка та оцінка. Особливості тактики використання показань експерта в доказуванні.

Показання підозрюваного, обвинуваченого, їх предмет, значення, перевірка і оцінка. Види показань підозрюваного, обвинуваченого. Визнання підозрюваним, обвинуваченим своєї вини, вплив на диференціацію кримінальної процесуальної форми.

Сутність показань з чужих слів, особливості визнання їх допустимими як доказів.

Тема 4. Речові докази

Поняття, ознаки та види речових доказів. Речові докази в системі інших процесуальних джерел доказів. Процес формування речових доказів у кримінальному провадженні. Мікрооб'єкти та мікросліди як речові докази. Електронні носії інформації. Класифікація електронної (цифрової) інформації. Специфічні вимоги до формування «цифрових доказів». Відмежування речових доказів від інших видів доказів: документів, додатків до протоколів слідчих (розшукових) дій, зразків для експертного дослідження.

Зберігання речових доказів. Обов'язки сторін щодо зберігання речових доказів. Зберігання речових доказів в суді.

Перевірка та оцінка речових доказів. Особливості дослідження «цифрових доказів» та оцінка їх ідентичності та автентичності.

Вирішення питання про спеціальну конфіскацію та долю речових доказів.

МОДУЛЬ 3. ДОКУМЕНТИ І ВИСНОВКИ ЕКСПЕРТІВ

Зміст модуля

Тема 5. Документи.

Поняття документів у кримінальному провадженні. Документи в системі процесуальних джерел доказів. Види документів та їх ознаки. Вимоги, що висуваються до документів, як джерел доказів. Відмінність документів від інших джерел доказів:

Процесуальний порядок формування та зберігання документів у кримінальному провадженні. Перевірка та оцінка документів як доказів. Вирішення питання про долю документів у кримінальному провадженні.

Протоколи і додатки до них, складені за результатами проведення НСРД як джерело доказів. НСРД як специфічний спосіб збирання доказів стороною обвинувачення. Форми фіксації інформації, отриманої з допомогою НСРД. Специфіка ознайомлення з доказовою інформацією, отриманою за результатами НСРД, перед направленням до суду обвинувального акту. Особливості оцінки результатів НСРД на предмет допустимості. Питання допустимості результатів НСРД в національній судовій практиці та практиці ЄСПЛ.

Тема 6. Висновок експерта

Особливості нормативного регулювання судово-експертної діяльності у кримінальному провадженні. Процесуальні форми використання спеціальних знань у кримінальному провадженні. Висновок експерта, його предмет, значення, форма та зміст. Підстави для призначення експертизи у кримінальному процесі. Права, обов'язки та відповідальність експерта. Підстави для відводу експерта та порядок його вирішення. Відмінність висновку експерта від довідки спеціаліста. Висновок (висновки) експертів при проведенні комісійної та комплексної експертиз. Перевірка та оцінка висновку експерта.

МОДУЛЬ 4. ДОКАЗУВАННЯ В ОКРЕМИХ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ. МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ І МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДОКАЗУВАННЯ.

Зміст модуля

Тема 7. Доказування в окремих кримінальних провадженнях

Особливості процесу доказування на стадії початку кримінального провадження.

Порівняльна характеристика здійснення доказування на різних стадіях кримінального процесу (досудового розслідування, судового розгляду, апеляційного та касаційного провадження та ін.). Особливості здійснення доказової діяльності в окремих провадженнях: провадженнях на підставі угод; провадженнях щодо кримінальних проступків; спеціальному кримінальному провадженні; судовому розгляді судом присяжних та ін.

Тема 8. Стандарти ЄСПЛ у доказуванні. Міжнародне співробітництво.

Питання допустимості доказів в Європейській конвенції з прав людини та основоположних свобод. Принцип невтручання в національне законодавство. Стандарт доказаності «поза розумним сумнівом» («beyond a reasonable doubt»). Стандарт обґрунтованості підозри та обґрунтованості обвинувачення. Порушення основоположних свобод як підстава для визнання доказів недопустимими: на основі рішень ЄСПЛ.

Форми міжнародного співробітництва в сфері кримінального процесуального доказування. Особливості збирання, перевірки та оцінки доказів, отриманих за результатами міжнародного співробітництва.

4. *Обсяг і структура навчальної дисципліни*

Тема навчальної дисципліни	Обсяг у годинах							
	Денна форма				Заочна форма			
	Усього	У тому числі			Усього	У тому числі		
		Л	ПЗ	СРС		Л	ПЗ	СРС
Модуль 1. Загальні питання кримінального процесуального доказування								
Тема 1. Поняття доказів. Процес доказування.	12	2		10				14
Тема 2. Правові властивості доказів	18	4	4	10		2	2	14
<i>Разом</i>	<i>30</i>	<i>6</i>	<i>4</i>	<i>20</i>	<i>32</i>	<i>2</i>	<i>2</i>	<i>28</i>
Модуль 2. Показання та речові докази								
Тема 3. Показання	14	2	2	10		0,5	0,5	14
Тема 4. Речові докази	16	2	4	10		0,5	0,5	14
<i>Разом</i>	<i>30</i>	<i>4</i>	<i>6</i>	<i>20</i>	<i>30</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>28</i>
Модуль 3. Документи і висновки експертів								
Тема 5. Документи	14	2	2	10		0,5	0,5	14
Тема 6. Висновок експерта	16	2	4	10		0,5	0,5	14
<i>Разом</i>	<i>30</i>	<i>4</i>	<i>6</i>	<i>20</i>	<i>30</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>28</i>
Модуль 4. Доказування в окремих кримінальних провадженнях. Міжнародні стандарти і міжнародне співробітництво у сфері кримінального процесуального доказування.								
Тема 7. Доказування в окремих кримінальних провадженнях	16	2	4	10				14
Тема 8. Стандарти ЄСПЛ у доказуванні. Міжнародне співробітництво.	14	2	2	10				14
<i>Разом</i>	<i>30</i>	<i>4</i>	<i>6</i>	<i>20</i>	<i>28</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>28</i>
Усього годин / кредитів ECTS	120/4,0	18	22	80	120/4,0	4	4	112

5. Теми лекційних і практичних занять

5.1. Теми лекційних занять

Теми навчальної дисципліни	Теми лекцій	Обсяг у годинах	
		Денна форма	Заочна форма
Модуль 1. Загальні питання кримінального процесуального доказування			
Тема 1. Поняття доказів. Процес доказування.	Поняття доказів. Процес доказування.	2	
Тема 2. Правові властивості доказів	Правові властивості доказів	4	2
Модуль 2. Показання та речові докази			
Тема 3. Показання	Показання	2	0,5
Тема 4. Речові докази	Речові докази	2	0,5
Модуль 3. Документи і висновки експертів			
Тема 5. Документи	Документи	2	0,5
Тема 6. Висновок експерта	Висновок експерта	2	0,5
Модуль 4. Доказування в окремих кримінальних провадженнях. Міжнародні стандарти і міжнародне співробітництво у сфері кримінального процесуального доказування.			
Тема 7. Доказування в окремих кримінальних провадженнях	Доказування в окремих кримінальних провадженнях	2	
Тема 8. Стандарти ЄСПЛ у доказуванні. Міжнародне співробітництво.	Стандарти ЄСПЛ у доказуванні. Міжнародне співробітництво.	2	
УСЬОГО		18	4

5.2. Теми практичних занять

Теми навчальної дисципліни	Теми практичних занять	Обсяг у годинах	
		Денна форма	Заочна форма

Модуль 1. Загальні питання кримінального процесуального доказування			
Тема 1. Поняття доказів. Процес доказування.	Поняття доказів. Процес доказування.	0	
Тема 2. Правові властивості доказів	Правові властивості доказів	4	2
Модуль 2. Показання та речові докази			
Тема 3. Показання	Показання	2	0,5
Тема 4. Речові докази	Речові докази	4	0,5
Модуль 3. Документи і висновки експертів			
Тема 5. Документи	Документи	2	0,5
Тема 6. Висновок експерта	Висновок експерта	4	0,5
Модуль 4. Доказування в окремих кримінальних провадженнях. Міжнародні стандарти і міжнародне співробітництво у сфері кримінального процесуального доказування.			
Тема 7. Доказування в окремих кримінальних провадженнях	Доказування в окремих кримінальних провадженнях	4	
Тема 8. Стандарти ЄСПЛ у доказуванні. Міжнародне співробітництво.	Стандарти ЄСПЛ у доказуванні. Міжнародне співробітництво.	2	
УСЬОГО		22	4

6. Форми педагогічного контролю, засоби та критерії оцінювання результатів навчання

Оцінювання результатів засвоєння навчальної дисципліни «Теорія і практика кримінально-процесуального доказування» передбачає проведення поточного та підсумкового контролю і здійснюється на основі накопичувальної бально-рейтингової системи.

Видами *поточного контролю* знань студентів є:

– контроль якості засвоєння студентами програмного матеріалу навчальної дисципліни на *практичних заняттях* із застосуванням таких засобів: усне, письмове або експрес-опитування, виконання тестових завдань, розв'язання практичних завдань або

задач, захист кейсу, підготовка і захист есе або реферату за ініціативи студента. За підсумками практичних занять студент може отримати від 0 до 28 балів;

– протягом семестру студенти виконують завдання для *самостійної роботи* (підготовка усної доповіді, презентації, есе, реферату тощо). Максимальна кількість балів за самостійну роботу – 8;

– контроль якості засвоєння студентами програмного матеріалу навчальної дисципліни на *лекційних заняттях* із застосуванням таких засобів: усне, письмове або експрес-опитування. За підсумками поточного контролю на лекціях студенти можуть отримати від 0 до 4 балів.

Формою *підсумкового контролю* знань студентів із навчальної дисципліни є *іспит*, що оцінюється за шкалою від 0 до 60 балів. Іспит складається в усній формі за білетами до іспиту. Мінімальна оцінка результатів поточного контролю та самостійної роботи, за якої студент допускається до іспиту, становить 20 балів. Обов'язковою умовою допуску до іспиту є успішний захист курсової роботи.

Розподіл балів між формами організації освітнього процесу і видами контрольних заходів

Лекційн і заняття	Практичні заняття (поточний контроль)				Самостійна робота	Іспит (підсумковий контроль)	Підсум кова оцінка знань
	Модуль № 1	Модуль № 2	Модуль № 3	Модуль № 4			
max 4	max 7	max 7	max 7	max 7	max 8	max 60	max 100

Критерії оцінювання результатів навчання

Оцінювання результатів навчання здобувача вищої освіти здійснюється на основі результатів поточного контролю (далі – ПК), результатів самостійної роботи і підсумкового контролю знань (далі – ПКЗ).

Оцінювання за всіма результатами контролю протягом навчального року здійснюється шляхом підсумовування результатів разом за 100-бальною шкалою. Завдання ПК оцінюються як підсумок результатів оцінювання роботи здобувача вищої освіти на лекціях та практичних заняттях в діапазоні від 0 до 32 балів. Виконання самостійної роботи оцінюється від 0 до 8 балів. Відповіді на екзаменаційні питання, які виносяться на ПКЗ, оцінюються в діапазоні від 0 до 60 балів.

Об'єктом оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти за ПК є успішність набуття ними компетентностей, котрі дозволять йому розв'язувати складні проблеми у сфері кримінального процесуального доказування за результатами практичних занять (від 0 до 28 балів) та систематичність і активність роботи на лекціях (від 0 до 4 балів).

Критеріями оцінювання знань за ПК є успішність освоєння знань та набуття навичок на лекціях та практичних заняттях, що включає систематичність їх відвідування, здатність студента засвоювати категоріальний апарат, вміння орієнтуватися у змісті чинних нормативних актів, навички узагальненого мислення, логічність та повноту викладення учбового матеріалу, навички творчо підходити до вирішення поставлених завдань, активність роботи на практичних заняттях, рівень знань за результатами опитування на практичних заняттях, самостійне опрацювання тем у цілому чи окремих питань.

Кожен логічно завершений блок навчального матеріалу за навчальною дисципліною (модуль) може бути оцінений викладачем від 0 до 7 балів за результатами роботи студентів на практичних заняттях.

З метою контролю рівня знань студентів за кожним логічно завершеним блоком навчального матеріалу можуть проводитись контрольні роботи (зокрема, тестування), колоквіуми, здійснюватися інші підсумкові заходи контролю за формою, обраною викладачем. Результати цих заходів враховуються викладачем при оцінці роботи студентів на практичних заняттях.

Розрахункова шкала для оцінювання роботи студентів на практичних заняттях:

Кількість балів	Критерії оцінювання
7	Систематичне відвідування практичних занять, відсутність пропусків занять без поважних причин; відпрацювання тем практичних занять, пропущених з поважних причин; вирішення завдань до кожного практичного завдання; висока активність роботи на практичних заняттях; засвоєння всього матеріалу тем змістовного модуля; повні та обґрунтовані відповіді при розв'язанні завдань (казусів); здатність визначення теоретичних питань, на які розраховані завдання; уміння опрацьовувати та застосовувати акти чинного законодавства; обізнаність із постановами та роз'ясненнями вищих судових інстанцій; уміння сформулювати своє ставлення до певної проблеми теми; вміння мислити абстрактно та узагальнено; здатність публічно представити матеріал.
6	Систематичне відвідування практичних занять, відсутність пропусків занять без поважних причин; відпрацювання тем практичних занять, пропущених з поважних причин; вирішення завдань до кожного практичного завдання; висока активність роботи на практичних заняттях; засвоєння всього матеріалу тем змістовного модуля; повні та обґрунтовані відповіді з несуттєвими помилками при розв'язанні завдань (казусів); здатність визначення теоретичних питань, на які розраховані завдання; уміння опрацьовувати та застосовувати акти чинного законодавства; обізнаність із постановами та роз'ясненнями вищих судових інстанцій; уміння сформулювати своє ставлення до певної проблеми теми; здатність публічно представити матеріал.
5	Наявність пропущених практичних занять; відпрацювання тем пропущених практичних занять; вирішення завдань до кожного практичного завдання; активна робота на практичних заняттях; засвоєння основних положень тем змістовного модуля; допущення декількох незначних помилок при розв'язанні завдань (казусів); здатність визначення теоретичних питань, на які розраховані завдання; уміння опрацьовувати та застосовувати акти чинного законодавства; обізнаність із постановами та роз'ясненнями вищих судових інстанцій; здатність публічно представити матеріал.

4	Наявність пропущених практичних занять; відпрацювання тем пропущених практичних занять; епізодична відсутність рішень завдань (казусів); участь у роботі на практичних заняттях; засвоєння окремих положень матеріалу тем змістовного модуля; неповні відповіді при розв'язанні завдань (казусів); складності при визначенні теоретичних питань, на які розраховані завдання; певні складності при застосуванні актів чинного законодавства; здатність публічно представити матеріал.
3	Несистематичне відвідування практичних занять, відсутність на заняттях без поважних причин; наявність декількох невідпрацьованих тем пропущених практичних занять; епізодична відсутність рішень завдань (казусів); участь у роботі на практичних заняттях; засвоєння окремих положень матеріалу тем змістовного модуля; неповні відповіді, допущення помилок при розв'язанні завдань (казусів); великі складності при визначенні теоретичних питань, на які розраховані завдання; певні складності при застосуванні актів чинного законодавства; невпевнені навички публічного представлення матеріалу.
2	Епізодичне відвідування практичних занять, відсутність на заняттях без поважних причин; наявність невідпрацьованих тем пропущених практичних занять; епізодична відсутність рішень завдань (казусів); пасивна робота на практичних заняттях (участь у роботі останніх лише за наявності стимулу з сторони викладача); наявність певного уявлення щодо матеріалу тем змістовного модуля; неповні відповіді, допущення значної кількості помилок при розв'язанні завдань (казусів); невміння визначити теоретичні питання, на які розраховані завдання; невпевнені навички застосування актів чинного законодавства; невпевнені навички публічного представлення матеріалу.
1	Систематичні пропуски практичних занять без поважних причин; наявність невідпрацьованих тем пропущених практичних занять; систематична відсутність рішень завдань (казусів); пасивність у роботі на практичних заняттях; відсутність знань за темами змістовного модуля; неповні, необґрунтовані відповіді, допущення істотних помилок при розв'язанні завдань (казусів); нездатність визначити теоретичні питання, на які розраховані завдання; не достатні навички застосування актів чинного законодавства;
0	Систематичні пропуски практичних занять без поважних причин; теми пропущених практичних занять не відпрацьовані; систематична відсутність рішень завдань (казусів); пасивність у роботі на практичних заняттях; відсутність знань за темами змістовного модуля; неповні, необґрунтовані відповіді, допущення істотних помилок при розв'язанні завдань (казусів); нездатність визначити теоретичні питання, на які розраховані завдання; відсутність навичок застосування актів чинного законодавства; невміння публічно представляти матеріал.

Систематичність та активність роботи на лекціях оцінюється викладачем від 0 до 4 балів, виходячи з наступних критеріїв:

4 бали - у разі відвідування (відпрацювання пропущених) здобувачем вищої освіти усіх лекцій з навчальної дисципліни протягом семестру та роботи на них;

0 балів – у разі наявності пропущених (невідпрацьованих пропущених) лекцій з навчальної дисципліни протягом семестру або відсутність активності в освоєнні навчального матеріалу на них.

Оцінка виставляється викладачем, який веде практичні заняття, на підставі даних журналу академічної групи та інформації, наданої лектором, на останньому практичному занятті відповідного семестру та включається до оцінки за ПК поточного семестру (навчального року).

Результати оцінювання роботи здобувача вищої освіти фіксуються у журналі обліку роботи викладача, відповідній відомості.

Здобувач вищої освіти, знання котрого оцінені мінімально необхідною для складання іспиту кількістю балів і вище, не має право на виконання додаткових завдань для підвищення отриманої кількості балів.

Здобувач вищої освіти, який був відсутній на лекції або практичному занятті, або отримав незадовільну оцінку, відпрацьовує пропущене заняття (незадовільну оцінку) викладачу, який веде відповідні заняття у дні його консультацій за графіком, затвердженим кафедрою.

Для відпрацювання занять здобувач вищої освіти зобов'язаний надати виконане завдання (вирішені задачі, конспект лекції) та продемонструвати належний рівень теоретичної підготовки за темою заняття, яке відпрацьовується.

Критерії оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти при виконанні самостійної роботи

Виконання самостійної роботи оцінюється в діапазоні від 0 до 8 балів.

Результати самостійної роботи можуть бути представлені студентом у формі:

1. наукової статті;
2. наукової доповіді;
3. тез наукової доповіді на конференції;
4. огляду судової практики;
5. реферату за вузькоспеціальною проблематикою;
6. анотації прочитаної додаткової літератури з курсу та додаткових джерел.

Як критерії оцінювання результатів самостійної роботи використовуються такі показники:

- складність форми обраної студентом роботи;
- ступінь самостійності виконання роботи;
- творчий характер роботи;
- внутрішня послідовність, логічність і завершеність роботи.

Розрахункова шкала для оцінювання результатів самостійної роботи здобувача вищої освіти:

Бали	Критерії оцінювання
7-8	Робота має самостійний, творчий, аналітичний характер. Роботі притаманні внутрішня послідовність, логічність і завершеність, тема роботи є актуальною. Допускається наявність не більше двох неістотних змістовних або формальних недоліків.
4-6	Робота має самостійний, творчий, аналітичний характер, але: - містить протиріччя та вади аргументації; - містить хибні висновки.
1-3	Робота є описовою і не включає аналітичної складової або містить:

	- суттєві протиріччя та вади аргументації; - хибні та неаргументовані висновки; - протиріччя з положеннями чинного законодавства; - істотні порушення вимог, що пред'являються до оформлення відповідного виду робіт.
0	Робота: - не виконана; - містить плагіат або при виконанні допущено інші форми академічної недобросовісності.

Розрахункова шкала для оцінювання підсумкового контролю знань здобувача вищої освіти:

Вид контролю	Кількість балів	Критерії(за кожною з оцінок)
Іспит	Мах 60	1. Всебічне, систематичне і глибоке знання матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, у тому числі орієнтація в інноваційних наукових доктринах та концепціях дисципліни. 2. Здатність демонструвати чинне законодавство, а також матеріали правозастосовної практики його реалізації. 3. Здатність демонструвати знання основної та додаткової літератури, рекомендованої кафедрою. 3. Здатність до самостійного поповнення знань з дисципліни та використання отриманих знань у практичній роботі.
	55	1. Повне знання матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни. 2. Здатність демонструвати чинне законодавство, а також знайомство із матеріалами правозастосовної практики його реалізації. 3. Засвоєння основної літератури та знайомство з додатковою літературою, рекомендованою кафедрою. 4. Здатність до самостійного поповнення знань з дисципліни, розуміння їх значення для у практичній роботі.
	50	1. Достатньо повне знання матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, за відсутності у відповіді суттєвих неточностей. 2. Наявність окремих пробілів у знанні чинного законодавства, а також матеріалів правозастосовної практики його реалізації. 3. Засвоєння основної літератури, рекомендованої кафедрою. 4. Здатність до самостійного поповнення знань з дисципліни, розуміння їх значення для у практичній роботі.
	45	1. Знання основного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, в обсязі, достатньому для подальшого навчання і майбутньої роботи за професією. 2. Наявність пробілів у знанні чинного законодавства, а також матеріалів правозастосовної практики його реалізації. 3. Засвоєння основної літератури, рекомендованої кафедрою. 4. Помилки і суттєві неточності у відповіді на іспиті за наявності знань до їх самостійного усунення або за допомогою викладача.
	40	1. Знання основного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, в обсязі, достатньому для подальшого навчання і майбутньої роботи за професією. 2. Наявність значних пробілів у знанні чинного законодавства, а також матеріалів правозастосовної практики його реалізації. 3. Ознайомлення з основною літературою, рекомендованою

		кафедрою. 4. Помилки у відповіді на іспиті за наявності знань для усунення найсуттєвіших помилок за допомогою викладача.
	35	1. Прогалини в знанні чинного законодавства, а також матеріалів правозастосовної практики його реалізації. 2. Пробіли у знанні окремих частин основного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни. 3. Наявність помилок у відповіді на іспиті.
	Min 0	1. Відсутність знань чинного вітчизняного законодавства та значної частини теоретичного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни. 2. Неможливість продовжити навчання або здійснювати професійну діяльність без проходження повторного курсу з цієї дисципліни.

Підсумкова оцінка з навчальної дисципліни виставляється в залікову книжку відповідно до такої шкали:

Оцінка за шкалою ECTS	Визначення	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за 100-бальною шкалою
A	Відмінно – відмінне виконання, лише з незначною кількістю помилок	5	90 – 100
B	Дуже добре – вище середнього рівня з кількома помилками	4	80 – 89
C	Добре – у цілому правильна робота з певною кількістю незначних помилок		75 – 79
D	Задовільно – непогано, але зі значною кількістю недоліків	3	70 – 74
E	Достатньо – виконання задовольняє мінімальні критерії		60 – 69
FX	Незадовільно – потрібно попрацювати перед тим, як перескладати	2	35 – 59
F	Незадовільно – необхідна серйозна подальша робота, обов’язковий повторний курс		0 – 34

Критерії оцінювання курсової роботи

Навчальна дисципліна передбачає виконання студентом курсової роботи. Курсова робота виконується студентом за однією із тем, перелік яких затверджено кафедрою. Подана студентом на кафедру та зареєстрована курсова робота у друкованому вигляді передається на рецензування науковому керівникові або іншому викладачеві кафедри, визначеному завідувачем кафедри. При рецензуванні роботи студента рецензент оцінює зміст роботи в межах 50 балів за такими критеріями:

Кількість балів	Критерії оцінювання змісту курсової роботи
50	1. У роботі досягнуто мету та у повному обсязі виконані завдання дослідження. 2. Проаналізовані висловлені в навчальній та науковій літературі погляди щодо предмету дослідження; на основі їх порівняльної оцінки, висловлено особисте ставлення автора щодо кожного з них, а також дана особиста оцінка запропонованим у літературі пропозиціям стосовно шляхів вирішення таких

	проблемних питань, які стосуються теми, та (або) висловлені власні пропозиції. 3. У роботі використано та проаналізовано студентом достатній обсяг емпіричного матеріалу для можливості верифікації одержаних результатів та визначення обґрунтованості висновків курсової роботи;
45	1. У роботі досягнуто мету та виконані усі завдання дослідження, але із незначними змістовними зауваженнями. 2. Проаналізовані висловлені в навчальній та науковій літературі погляди щодо предмету дослідження; на основі їх порівняльної оцінки, висловлено особисте ставлення автора щодо кожного з них, а також дана особиста оцінка запропонованим у літературі пропозиціям стосовно шляхів вирішення таких проблемних питань, які стосуються теми, та (або) висловлені власні пропозиції. 3. У роботі використано та проаналізовано студентом достатній обсяг емпіричного матеріалу для можливості верифікації одержаних результатів та визначення обґрунтованості висновків курсової роботи.
40	1. У роботі досягнуто мету та виконана переважна більшість завдань дослідження, але при виконанні одного із них допущена суттєва помилка. 2. Проаналізовані основні літературні джерела, рекомендовані кафедрою при написанні роботи на відповідну тему. 3. У роботі використано та проаналізовано студентом достатній обсяг емпіричного матеріалу для можливості верифікації одержаних результатів та визначення обґрунтованості висновків курсової роботи.
35	1. У роботі не повною мірою досягнуто мету дослідження та/або більшість завдань дослідження виконані, але із декількома змістовними зауваженнями. 2. При написанні роботи використана незначна кількість монографічних та нормативних джерел із числа рекомендованих кафедрою. 3. У роботі використано та проаналізовано студентом не менше мінімально необхідного обсягу емпіричного матеріалу.
30	1. У роботі не повною мірою досягнуто мету дослідження та/або частина завдань дослідження не виконана. 2. При написанні роботи використана незначна кількість монографічних та нормативних джерел із числа рекомендованих кафедрою. 3. У роботі використано студентом не менше мінімально необхідного обсягу емпіричного матеріалу.
0	У роботі не досягнуто мету дослідження та/або більшість завдань дослідження не виконано або у роботі виявлено порушення академічної доброчесності або у роботі використано студентом менше мінімально необхідного обсягу емпіричного матеріалу (за умови його існування)

Курсова робота, оцінена в 0 балів до захисту не допускається і повертається студентові для доопрацювання. У разі негативного висновку рецензент детально визначає підстави та причини, що обумовлюють недопуск курсової роботи до захисту. Вона може бути повторно подана на рецензування після усунення недоліків, на які вказав рецензент.

За результатами повторної перевірки рецензент оформлює відповідну рецензію (позитивну чи негативну) і виносить роботу на розгляд комісії із захисту курсових робіт.

Захист курсової роботи проводиться відкрито перед комісією у складі двох викладачів кафедри. Склад комісії визначається завідувачем кафедри.

Захист курсової роботи передбачає виступ автора (до 15 хвилин, з використанням мультимедійних форм візуалізації доповіді), в якому розкривається основний зміст роботи, результати дослідження, науково-практичні пропозиції, а також відповіді автора на запитання щодо досліджуваної проблеми наукового керівника та присутніх на публічному захисті курсових робіт осіб.

Оцінювання курсової роботи студентів під час її захисту проводиться за критеріями:

Кількість балів	Критерії оцінювання знань і умінь студента
50	1. Всебічне, систематичне і глибоке знання матеріалу по темі курсової роботи, у тому числі орієнтація в основних наукових концепціях, що стосуються даної теми. 2. Засвоєння основної та додаткової літератури, рекомендованої методичними порадами. 3. Здатність до використання отриманих результатів у практичній роботі.
45	1. Повне знання матеріалу по темі курсової роботи. 2. Засвоєння основної літератури та знайомство з додатковою літературою, рекомендованою методичними порадами. 3. Здатність до розуміння значення отриманих результатів для практичної роботи.
40	1. Достатньо повне знання матеріалу по темі курсової роботи, відсутність у відповідях при захисті суттєвих неточностей. 2. Засвоєння основної літератури, рекомендованої методичними порадами. 3. Здатність в цілому до розуміння значення отриманих результатів для практичної роботи.
35	1. Знання основного матеріалу по темі курсової роботи. 2. Часткове засвоєння основної літератури, рекомендованої методичними порадами. 3. Помилки та певні неточності при відповіді на захисті за наявності знань для їх самостійного усунення або усунення за допомогою викладача.
30	1. Знання основного матеріалу по темі курсової роботи в обсязі, що уможливило подальше його засвоєння. 2. Знайомство з основною літературою, рекомендованою методичними порадами. 3. Допущені помилки при відповіді на захисті, однак при цьому проявлені знання, які дозволяють усунути найсуттєвіші помилки за допомогою викладача.
0	1. Незнання основних підходів до аналізу предмета дослідження. 2. Відсутність знань по значній частині основного матеріалу із теми курсової роботи; 3. Наявність суттєвих помилок при відповіді на захисті. 4. Неможливість в достатньому обсязі відтворити на захисті положення курсової роботи без додаткової підготовки.

У випадку, коли захист курсової роботи студента оцінено комісією у 0 балів, він отримує незадовільну оцінку за результатами захисту.

Підсумкова оцінка по написанню та захисту курсової роботи складається із суми балів, виставлених рецензентом при оцінюванні змісту курсової роботи, та отриманих за результатами захисту роботи.

Підсумкова оцінка у балах переводиться у чотирибальну національну шкалу та оцінку за шкалою ECTS відповідно до наведеної таблиці.

Кількість балів за курсову роботу за шкалою ECTS	Відповідні рівні (державної) чотирибальної шкали успішності	Шкала ECTS
90-100	відмінно	A
80-89	добре	B
75-79		C
70-74	задовільно	D
60-69		E
35-59	незадовільно	FX
0-34		F

Оцінка вноситься до заліково-екзаменаційної відомості, індивідуального навчального плану (залікової книжки) студента, а також проставляється на титульному аркуші роботи та рецензії на неї.

7. Інформаційне забезпечення навчальної дисципліни

7.1. Нормативно-правові акти.

1. Конституція України. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст.141. Дата оновлення: 03.09.2019. URL: <https://bit.ly/2GeSeRP> (дата звернення: 27.08.2020).
2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950 р. Дата оновлення: 13.05.2004. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text (дата звернення: 27.08.2020).
3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 № 4651-VI. Дата оновлення: 21.07.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення: 27.08.2020).
4. Про затвердження Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні: наказ Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 16.11.2012 р. № 114/1042/516/1199/936/1687/5. Дата оновлення: 16.11.2012. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0114900-12#Text> (дата звернення: 27.08.2020).
5. Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень: наказ Міністерства юстиції України від 08.10.1998 р. № 53/5. Дата оновлення: 24.02.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0705-98#Text> (дата звернення: 27.08.2020).
6. Про оперативно-розшукову діяльність: закон України від 18.02.1992 р. № 2135-XII. Дата оновлення: 03.07.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2135-12> (дата звернення: 27.08.2020).
7. Про реалізацію окремих положень Кримінального процесуального кодексу України: постанова Кабінету міністрів України від 19.11.2012 р. № 1104. Дата оновлення: 15.11.2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1104-2012-%D0%BF#Text> (дата звернення: 27.08.2020).

7.2. Література

Основна література

1. Вапнярчук В. В. Теорія і практика кримінального процесуального доказування: монографія. Харків: Юрайт, 2017. 408 с.
2. Волобуєва О. О., Лобойко Л. М., Лоскутов Т. О. та ін. Кримінальний процес України: загальна частина: підручник. Київ: ВД “ДАКОР”, 2015. 172 с.
3. Галаган В. І., Козак О. В. Процесуальний порядок і тактика отримання зразків для експертизи у кримінальному провадженні України: монографія. 2-ге вид., переробл. та доповн. Краматорськ: ТОВ «Каштан», 2015. 224 с.
4. Галаган В. І., Саліхова І. Ю. Встановлення події кримінального правопорушення як обставини, яка підлягає доказуванню у кримінальному провадженні: монографія. Київ, 2017. 198 с. URL: http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/13187/Halahan_Vstanovlennya_podiya_kriminal%27noho.pdf?sequence=1&isAllowed=y (дата звернення: 29.08.2019).
5. Зейкан Я. П. Про недопустимі докази : методичні рекомендації для адвокатів. Харків: Фактор, 2019. 128 с.

6. Капліна О. В., Шило О. Г., Трофименко В. М. та ін. Кримінальний процес: підручник. Харків: Право, 2018. 584 с.
7. Ковальчук С. О. Вчення про речові докази у кримінальному процесі: теоретико-правові та практичні основи: монографія. Івано-Франківськ: Супрун В.П., 2017. 618 с.
8. Крицька І. О. Речові докази у кримінальному провадженні: монографія / за наук. ред. А. Р. Туманянц. Харків: Право, 2018. 280 с.
9. Крушинський С. А. Подання доказів у кримінальному судочинстві України: монографія. Хмельницький: Хмельницький університет управління та права, 2017. 247с.

Додаткова література

1. Тітко І.А. Новий КПК: проблеми виявлені практикою. Адвокатське бюро. 2013. № 1. С. 45-49.
2. Хахуцяк О.Ю. Речові докази у новому Кримінальному процесуальному кодексі України. Адвокат. 2013. №6. С. 46-48.
3. Шило А.В. Копіювання матеріалів негласних слідчих (розшукових) дій: спірні питання законодавчого регулювання і правозастосовної практики. Право і суспільство, 2018. № 2. Ч. 3. С. 206-212;
4. Шило А.В. Вплив специфіки суб'єкта, дії якого фіксуються шляхом проведення негласних слідчих (розшукових) дій, на допустимість отриманих доказів. Право і суспільство, 2018. № 4. Ч. 2. С. 275-278;
5. Шило А.В. Отримання інформації з вилученої електронної техніки як спосіб збирання доказів: спірні питання практичного правозастосування. Правові новели, 2018. № 5. С. 172-178;
6. Шило О.Г. Речові докази як процесуальне джерело доказів. Вісник прокуратури. 2013. № 6. С. 76-83
7. Шумило М.Є. Поняття «докази» у Кримінальному процесуальному кодексі України: спроба критичного переосмислення ідеології нормативної моделі. Вісник ВСУ. №2. 2013. С. 33-41.

7.3. Інтернет-ресурси.

- Електронний архів-репозитарій Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого. URL: <http://dspace.nlu.edu.ua/> (дата звернення: 29.08.2019).
- Офіційний сайт Верховної Ради України. URL: <http://rada.gov.ua/> (дата звернення: 27.08.2020).
- Офіційний сайт Конституційного Суду України. URL: <http://www.ccu.gov.ua/> (дата звернення: 27.08.2020).
- Офіційний сайт Національної бібліотеки України імені В.І.Вернадського. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/> (дата звернення: 27.08.2020).
- Офіційний сайт Верховного Суду: <https://supreme.court.gov.ua/supreme/> (дата звернення: 27.08.2020).
- Єдиний реєстр судових рішень : <http://www.reyestr.court.gov.ua/> (дата звернення: 27.08.2020).

7.4. Матеріально-технічне забезпечення навчальної дисципліни

Передплачено доступ до Інформаційно-правових систем ЛІГА:ЗАКОН (Система ГРАНД та Система аналізу судових рішень VERDICTUM). Доступ можливий у читальному залі Полтавського юридичного інституту Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (м. Полтава, Першотравневий проспект, 5, 1-й поверх).